

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej rostită la posturile de radio și televiziune cu prilejul Anului Nou

Dragi tovarăși și prieteni,

Peste cîteva minute Anul Nou ne va trece pragul Reuniți, alături de cei dragi, în mijlocul familiilor, prietenilor, tovarășilor de muncă. Intimpinăm anul 1964 cu bucurie și voie bună

În anul de care ne despărțim, poporul nostru a dobîndit noi succese remarcabile în toate domeniile construcției socialiste. Lucrările Marii Adunări Naționale v-au adus la cunoștință rezultatele însemnate obținute în realizarea și depășirea planului de stat, în creșterea producției industriale și agricole, în ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii. Noi uzine moderne au intrat în funcțiune. Fonduri importante au fost cheltuite pentru dezvoltarea bazei materiale a agriculturii socialiste, s-au construit noi cartiere de locuințe, spitale, școli și alte instituții de cultură. Republica noastră populară oferă tabloul unei țări cu o economie în plin avînt.

Scotînd în evidență succesele, noi sintem, modată, conștienți de greutățile ce mai trebuie învinse într-un sector sau altul al activității noastre. Construim doar o societate nouă, nemem o temelie trainică fărîrii bunăstării lor mulți. Orice om cinstit, de bună credință și de stie de unde am pornit, ce am realizat, re ce culmi luminoase pășim, este însufletit dorința de a depune eforturi neobosibile și perseverente pentru a-si aduce din plin contribuția la înlăptuirea obiectivelor mărețe ale socialismului.

Avem convingerea că în anul 1964, în care în sărbători 20 de ani de la eliberarea patriei, noi victorii ale construcției socialiste vor te țara mai prosperă, viața fiecărui om al țării tot mai bună și mai îndestulată.

La data Internațională, anul de care ne despărțim e marcat importante succese pentru forțele păcii și socialismului.

Ceea ce a caracterizat în ansamblu acest a fost afirmarea mai puternică a principiilor coexistenței pașnice între statele cu orientări sociale deosebite, crearea unui climat mai favorabil destinderii internaționale și promovării unor relații multilaterale între toate țările.

Republica Populară Romînă, ca și celelalte state socialiste și alte state iubitoare de pace, militază pentru înlăptuirea unor noi pași în această direcție pe arena internațională.

Tările socialiste formează o mare familie, însoțită de cele mai înalte idealuri pe care le-a cunoscut omenirea. În vremea noastră, sistemul mondial socialist joacă un rol hotărîtor în apărarea păcii și în întreaga dezvoltare a societății omenesci. Superioritatea crescîndă a forțelor păcii și progresului constituie trăsătură caracteristică fundamentală a relațiilor internaționale la epoca noastră.

Dragi tovarăși și prieteni,

În numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, al Consiliului de Stat și al guvernului Republicii Populare Romine, adresăm eroicei clase muncitoare, vrednicei noastre țărîni, inginerilor din fabrici, uzine sau unități agricole, oamenilor de știință, artă și literatură, tineretului și copiilor, întregului nostru popor cele mai călduroase felicitări cu prilejul Anului Nou!

Tuturor vă doresc spor la muncă, un an bun, sănătate și fericire!

Vă propun ca acum, în clipa cînd se vestește Anul Nou, să închinăm paharul pentru înlăptuirea scumpei noastre patrii, pentru pace și bună înțelegere!

Iubiți tovarăși și prieteni, la mulți ani!

EUGENIA DUMITRAȘCU LUCA — Pîine și sare (gravură)

PERSPECTIVE LUMINOASE

Ați observat, iubiți cititori, că de la o vreme încoace, sfîrșitul unui an și începutul altuia nou, nu mai naște în sufletul nostru sentimentul că am îmbătrînit? Poate că nu v-ați gîndit anume la acest fenomen, dar nu se poate să nu fi simțit că măsura vremii s-a schimbat, că fiecare ceas, fiecare zi, fiecare an, nu mai trec cu nepăsare peste noi, ci ne obligă să trăim cu intensitate, să rămînem treji, să ascultăm pulsul grăbit al lumii, noi însine să plănuiim și să creiem viitorul.

Așa stînd lucrurile, este firesc la sfîrșitul unui an și începutul altuia să ne ducem cu gîndul, nu la trecătoarea noastră existență biologică, ci la viața înfînită a poporului, la drumul lui mereu în ascensiune, la Patria pe care mintea și miinile noastre o îmbogățesc și o împodobesc.

Increzători în forțele noastre, în viitorul luminos pe care-l făurim, în tot cuprinsul anului am continuat cu însuflețire opera de desăvîrșire a construcției socialiste. Trăim, în aceste zile, sentimentul că ne-am înălțat pe o treaptă nouă, că edificiul Patriei noi a crescut și el și putem pași mai bine spre ținta la care cutezăm, sub cîrmuirea înțeleaptă a partidului: comunismul.

Să cercetăm spațiul mic al locului nostru de muncă și să calculăm roadele anului încheiat. Să le așezăm sub coloana nesfîrșită a celorlalte întreprinderi, șantiere, instituții și gospodării. Să adunăm și să punem rezultatele alături de cele ale anilor trecuți. Obținem astfel imaginea cifrică a progresului nostru neînterupt pe calea desăvîrșirii construcției socialiste, rezultat al înlăptuirii politicii Partidului Muncitoresc Romîn. Nu orișine se poate

descurca în problemele unei economii planificate ținînd seama de echilibrul care trebuie să existe între diversele și numeroasele compartimente ale activității de producție. Dar iată oglinda fidejă a acestei activități vaste și multilaterale, iată, cuprinsă în cîteva pagini, munca a milioane de oameni. Darea de seamă prezentată de tovarășul Ion Gheorghe Maurer în fața Marii Adunări Naționale, ne ajută să măsurăm dintr-o privire izbînzile anului ce a trecut. În majoritatea sectoarelor de producție industrială se realizează creșteri masive, tot pe întreaga industrie s-a înregistrat o creștere a productivității muncii de circa 37 la sută față de anul 1959. Aceasta datorită faptului că în 1963 s-a desfășurat în întreprinderile noastre o intensă activitate tehnico-organizatorică. Aceste măsuri au dus și la o reducere a prețului de cost cu 13 la sută față de anul 1959.

De bună seamă, cititorilor noștri le este foarte apropiată activitatea de pe ogoare, din gospodăriile de stat și colective. Darea de seamă acordă o mare atenție acestei activități și aflăm cu satisfacție și cu bucurie că programul complex expus de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în aprilie 1962 a fost aplicat anul acesta cu consecvență, ducînd la ridicarea nivelului agriculturii noastre socialiste. „Realizările sînt cu atît mai importante — spune darea de seamă — cu cît au fost obținute în plin proces

NICOLAE JIANU

(Continuare în pag. 3)

ANOTIMPUL CEL MAI PRIELNIC MUNCII CULTURALE

Iarna — poate mai mult ca oricând — oamenii își îndreaptă pașii spre căminul cultural dorind să petreacă o seară plăcută. La Cotnari căminul a devenit de mult un centru de atracție, având în viața comunei o prezență tot mai activă. E un fapt cit se poate de firesc izvorit din dorința colectivităților de a cunoaște tot mai mult, pe zi ce trece. Cultura este acum o necesitate care nu ține seama de vîrstă. Din cei aproape 2.600 cititori permanenți înscrisi în scriptele bibliotecii, cei mai mulți au trecut de anii primei tinereți. Preferințele lor sînt dintre cele mai felurite. Broșurile agrozootehnice, lucrările de știință popularizată și literatura beletristică formează universul atît de bogat al cărților studiate de ei. Cifra e convingătoare: 27.400 de volume s-au citit în mai puțin de 12 luni.

Se citește mult și cu folos. I. Constantin e socotit aici ca unul ce nu vrea să știe de greutatea cînd e vorba de bibliotecă. În fiecare lună, pe orice vreme, vine pe jos din satul lui pînă la centru, cîțiva kilometri buni, ca să-și înnoiască cunoștințele. Stă mult în fața rafturilor cu cărți, le cercetează cu interes și pînă nu-și umple desaga nu pleacă. Pentru el cartea a devenit de mult, cum spune un proverb, „un pom al înțelepciunii”. Dovadă sînt cele 92 de volume citite în anul trecut.

E de datoria noastră să amintim și de cele 47 cercuri de citit care adună în serile lungi de iarnă zeci și zeci de colecțiviști. Se string colecțiviștii și la căminul cultural. Vin cu multă plăcere pentru că-i interesează activitățile care au loc aici. Una din calitățile manifestărilor, și aceea care trebuie neapărat subliniată, este legarea lor de activitatea practică, de realitățile din gospodăria colectivă.

Pînă nu de mult la Cotnari creșterea păsărilor era o îndelungată pe care puțini o luau în seamă. O socoteau nerentabilă și mai prejos de reputația de care se bucură localitatea. Ce ne trebuie nouă păsări cînd avem altceva mai bun de făcut? își ziceau oamenii. Neglijau însă o realitate și anume aceea că un sector avicol este foarte rentabil mai ales cînd există și condiții. În ajutorul colecțiviștilor au venit activiștii culturali. Căminul și biblioteca au organizat pe această temă o suită de manifestări. Vom aminti cîteva ce au avut loc în ultima vreme. Inceputul a fost făcut printr-o conferință des-

pre importanța și avantajele creșterii păsărilor. Apoi, în cadrul unui jurnal vorbit, la care au participat și specialiștii din gospodărie, tema a fost dezbătută pe larg. Au fost însă și dintre acei pe care numai calculele matematice i-au putut convinge că la Cotnari sectorul avicol este rentabil. S-a organizat atunci o seară de calcul unde s-a demonstrat cu creta în mînă ce posibilități are gospodăria pentru dezvoltarea acestei ramuri de producție. Și pentru ca acțiunea să cunoască un succes deplin, bibliotecara a avut cu cititorii o discuție pe marginea broșurii „Să creștem 500—600 păsări la suta de hectare”.

Fără îndoială că exemplele de felul acesta sînt numeroase. Tematica manifestărilor e statornică de înseși preocupările colecțiviștilor care sînt tot mai variate. Pe lîngă problemele economice îi interesează deopotrivă și cele de știință popularizată, de artă, de muzică, medicină și altele. Au loc la Cotnari o serie de activități care se bucură acum de mare popularitate. „Serile de experiențe științifice”, „Serile de calcul”, „Serile literare”, „Jurnalele vorbite”, „Călătoriile pe hartă”, „Joile tineretului”, „Activitățile cu femeile”, „Întîlnirile cu specialiștii”, și concursurile „Cine știe, cîștigă” sînt manifestările cele mai îndrăgite și apreciate de colecțiviști. Bunăoară, la o interesantă seară de experiențe științifice, ei au văzut cum iau naștere unele dintre cele mai cunoscute fenomene fizice cum ar fi trăsnetul, ploaia, tunetul etc. Întîlnirea cu președintele și inginerul gospodăriei le-a dat prilejul să cunoască în amănunt cum se face retribuția după zile muncă. Mult îndrăgite, atît de tineri cît și de cei vîrstnici, sînt „Joile tineretului”. La una din ele s-a vorbit despre zborul în Cosmos. Expunerea a fost atît de captivantă încît mulți tineri au început să se gîndească de pe acum la ziua cînd vor putea explora spațiile interastrale. O anume zi din săptămîna, vînzarea, este dedicată activității cu femeile. Sînt după amieze recreative, instructive și deci folositoare. De obicei, discuțiile se poartă în jurul temei care stîrnește cele mai multe întrebări și anume aceea a creșterii și educației copiilor. După cum se vede, căminul cultural organizează pentru fiecare manifestarea cea mai potrivită.

Așa sînd lucrurile, nu mai miră pe nimeni de ce la Cotnari căminul cultural a devenit un lăcaș spre care colec-

țiviștii își îndreaptă cu plăcere pașii. Din cercetarea planului de activități se poate constata că aici va fi o iarnă bogată în manifestări culturale-artistice. În sprijinul învățămîntului agrozootehnic, aflat în plină desfășurare, s-au luat din vreme măsură. Amintim de întocmirea planurilor de lectură individuală pentru cursanți, de organizarea la bibliotecă a rafturilor tematice, de o primă discuție pe marginea broșurilor citite pînă acum. Tot pentru cursanți a fost prevăzut un concurs „Cine știe zootehnie, răspunde” care va constitui o verificare practică a cunoștințelor acumulate de ei la învățămînt.

La Cotnari, entuziasmul activiștilor culturali vine să sprijine preocupările multilaterale ale colecțiviștilor, dorința acestora de a cuceri noul. Și dacă pînă acum ei erau cunoscuți doar ca neîntrecuți producători al minunatului vin ce poartă numele localității, nu peste mult timp se vor auzi de aici, de la Cotnari, și alte fapte demne de subliniat.

ION MIHIȚ

Moment din programul brigăzii artistice de agitate a căminului cultural din Voicesti, regiunea Argeș

O NOUĂ CULEGERE DE FOLCLOR ROMÂNESC

Ediția Muzicală se poate mîndri cu o bogată activitate editorială în domeniul folclorului. În colecțiile editurii au apărut în ultimul timp cîteva culegeri reprezentative de creații muzicale populare din întreaga arie folclorică a țării noastre.

De curînd o nouă amplă culegere de cîntece populare, aparținînd de astă dată profesorului Ludovic Paceag, a venit să completeze colecțiile folclorice adresate marelui larg al iubitorilor muzicii, formațiilor artistice de amatori, brigăzilor artistice, celor aproape 25.000 de soliști vocali și instrumentiști ce activează pe tărîmul artei amatoare.

Colecțiile de muzică populară apărute sub semnătura folcloristului L. Paceag sînt larg cunoscute. „La mai zi din frunză”, „Țara mea e țară dragă”, „Am o țară ca o floare” iată trei dintre aceste culegeri cuprinzînd numeroase producții artistice zămislite în anii din urmă.

Cea de a doua ediție a cărții, intitulată „Țara mea e țară dragă” reprezintă o înmănușiere a primelor două culegeri mai sus amintite. Revizuirea întregului material folcloric pe care-l avea la dispoziție, folcloristul a păstrat în noua culegere 178 de cîntece, selecționînd materialul în funcție de conținutul tematic și valoarea artistică a melodiilor și versurilor, corocînd scriitura unor cîntece față de aparițiile anterioare și alegînd variantele cele mai realizate, care s-au cristalizat datorită unei mai mari circulații. De asemenea, este interesant faptul că, redactînd noua culegere, autorul a adus unele îmbunătățiri în ceea ce privește notarea melodiilor, adăugînd la mai multe dintre piesele la care consemna-

rea mișcării era relativă, o justă indicație metronomică.

Cuprinzînd cele mai multe dintre noile creații artistice populare, lucrări în care creatorii populari cîntă bucuria vieții noi ce a înflorit pe meleagurile patriei, această nouă culegere folclorică poate fi socotită în același timp, prin tematica cîntecelor, o vastă antologie a noii creații populare. De la primul cîntec „Țara mea e țară dragă” în care într-un tempo de sîrbă poetul popular înalță un imn „Țării iubite”, „Legii noastre făurită” și pînă la cîntecul „Dragă Petrișor” — o chemare adresată tractoriștilor să lucreze cu cît mai mult spor pe ogoarele țării haturi, la multe cîntece care vorbesc despre dragostea sinceră, dezinteresată din flăcăii și fetele satelor noastre — culegerea prezintă cititorului o amplă trecere în revistă a celor mai de seamă dintre producțiile artistice populare create în ultimii ani.

La această variată gamă de cîntece despre dragostea oamenilor muncii pentru patrie și partid, despre noua atitudine a cetățeanului față de viață și muncă, se mai adăugă un număr însemnat de producții reprezentînd creațiile aparținînd folclorului ceieurilor, cîntece lirice de dor și dragoste, cîteva interesante cîntece satirice.

Publicînd noua culegere de folclor, prof. L. Paceag, Editura Muzicală a pus la dispoziția activiștilor așezămintelor culturale, dirijorilor formațiilor artistice de amatori, soliștilor vocali și instrumentiști, un inepuizabil izvor de inspirație din comoră a folclorului românesc din toate regiunile țării.

IOSIF SAVA

CONFERENȚIARI LA SATE

În fiecare duminică zeci de intelectuali (profesori, ingineri, medici etc.) din orașul Oradea pleacă la sate pentru a expune conferințe, a da consultații științifice legate de problemele de producție ale gospodăriilor colective, sau pentru a răspunde în cadrul brigăzilor științifice la întrebările colecțiviștilor.

Trimiterea conferențiarilor la sate este întotdeauna precedată de pregătirea acestora cu privire la elaborarea și metodică expunerii, folosirea materialelor intuitive și documentarea la fața locului, înainte de a urca pe scena căminului cultural.

Într-una din ultimele duminici ale lunii decembrie comisia regională pentru răspîndirea cunoștințelor cultural-științifice a trimis la sate peste 50 de conferențieri. Ei au plecat în comunele și satele din regiune cu conferințe variate și actuale ca: „Planificarea producției în gospodăria agricolă colectivă”, „Din realizările regimului nostru democrat-popular”, „Sporul de recolte se naște și în uzine”, (o conferință despre dezvoltarea industriei noastre chimice și îndeosebi a producției de îngrășăminte chimice), „Originea și evoluția omului” ș.a. Sustinerea acestor expuneri a fost incredîntă în majoritatea cazurilor specialiștilor din domeniul respectiv. Inginerii agronomi au fost solicitați pentru conferințe cu tematică legată de gospodăria colectivă, profesorii de fizico-chimie și inginerii pentru cea intitulată: „Sporul se naște și în uzine” iar medicii și profesorii de științele naturii au primit expunerea: „Originea și evoluția omului”.

Pentru o pregătire cît mai temeinică, conferențierii au primit o tematică dezvoltată a conferințelor respective însoțită de bibliografia corespunzătoare.

Așa, de exemplu, tematica expunerii „Din realizările regimului nostru democrat-popular” a cuprins pe lîngă punctajul privind realizările din principalele ramuri industriale și un capitol despre construcțiile industriale mai importante din regiunea Crișana. Bibliografia recomandată cuprinde pe lîngă cărți ca „Geografia economică a R.P.R.” de M. Hășeganu și articolele apărute în „Scînteia” și în ziarul „Crișana” despre vizitele făcute de conducătorii de partid și de stat la întreprinderile și marile șantiere din diferite regiuni ale țării.

Conferențierii care urmau să plece la sate au fost instruiți dîndu-li-se indicații amănunțite de felul cum să-și alcătuiască planul dezvoltat al expunerii (ei vorbesc liber în fața auditoriului, nu citesc un text dinainte pregătît) pe ce să pună accentul principal, aproximativ cît timp să acorde uneia sau alteia dintre probleme, cum să se documenteze în sat pentru îmbogățirea conferinței cu exemple și referiri locale etc.

Instruirea conferențiarilor se face de obicei de către activiști și comisii regionale pentru răspîndirea cunoștințelor cultural-științifice, de către cei mai buni conferențieri, din specialitatea respectivă și cu o bogată experiență în răspîndirea cunoștințelor științifice la sate.

În satele raionului Aleșd unde am însoțit cîteva conferențieri, colecțiviștii au ascultat cu mult interes conferințele care li s-au expus. La Lugașul de Jos conferința „Sporul de recolte se naște și în uzină”, ținută de Cornelia Anghel, profesoară de fizică-chimie, a stîrnit discuții interesante despre caracteristicile îngrășămintelor chimice, despre eficiența lor în sporirea producției și necesitatea de a

le folosi în mai mare măsură pe ogoare obligă, condiții colective din localitate și din cușcare a organismului. Deși majoritatea participanților...

„Din realizările regimului nostru democrat-popular” prezentată la Cornil de Ingineri Octavian Păcup erau după o adunare generală a cooperanților ei au rămas în sală să asculte, apăsînd cîntecul ei bogat și felul plăcut în care a fost expus.

Din păcate, pe acest traseu, din cauza unor condiții mobilizări s-au ținut și unele conferințe cu participarea unui auditoriu redus. (La Tileagd conferința „Originea și evoluția omului” a fost ascultată doar de 40 de persoane). În alte locuri ca, de exemplu, la Tileagd și Uileac ele ați nu s-au putut ține din lipsa auditoriului. Deși sfaturile purului comunale din aceste două localități au fost venite din vreme de sosirea conferențiarilor, ele nu au fost măsurile convenite pentru anulararea și mobilizarea sătenilor. La Uileac inginerul agronom Valeriu Buleșcu trebuia să susțină conferința „Planificarea producției în G.A.C.”, iar la Tileagd urma să prezinte expunerea: „Sporul de recolte se naște și în uzină”. E regretabil că, din cauza unor condiții organizatorice sau a unor delăsări, conferențierii care merg la sate să nu poată să-și prezinte conferințele și să se îrosască în zădărnicele lor pentru pregătirea conferințelor și o parte a timpului liber pe care ei îl deducă răspîndirii științifice la sate.

Ar trebui mai bine analizate condițiile în care comunele unde se țin conferințele pentru a se cunoaște orele cele mai potrivite cînd se pot ține conferințele. De asemenea, s-ar lîngă mai mult de cuprindere a conferințelor dacă ele s-ar ține în limita posibilităților, și cu alte mijlocuri ale căminului cultural, cu scurte programe artistice ale brigăzilor de agitate sau ale altor formații.

R. IARAI

PERSPECTIVE LUMINOASE

(Urmare din pag. 1)

de transformare socialistă a agriculturii și într-o perioadă când în multe regiuni ale țării condițiile climatice au fost nefavorabile. În această situație munca țăranilor colectivști și a celorlalți lucrători din agricultură apare în toată lumina ei eroică și este demnă de recunoștința întregului popor. Totuși aceste rezultate n-ar fi fost posibile dacă agricultura n-ar fi fost înzestrată cu mijloace tehnice moderne. Agricultură noastră socialistă dispune în momentul de față de aproape 66.000 tractoare, peste 50.000 semănători, 31.000 combine pentru păioase, precum și alte numeroase mașini. Prin asta se explică faptul într-adevăr miraculos că Dobrogea, considerată în trecut o regiune cu slabe posibilități, obține în ultimii ani recolte care egalează și depășesc chiar producțiile unor regiuni cu condiții naturale mai favorabile. Adăugați zecile de mii de hectare de îndigui și desecări, de plantații de vii, livezi și alte culturi, pe terenuri altădată nefolosite, și veți avea imaginea unei țări care crește mereu în propriile ei hotare. 18.000 cadre cu pregătire superioară lucrează nemijlocit în agricultură, încât ogoarele noastre au devenit o adevărată și uriașă uzină.

Condeii mă îndeamnă să vă aduc aminte de trecutul nu prea îndepărtat când ogorul însemna și mormintul țăranului sărac. Dar prefer să mă închipui acum în căminele dumneavoastră noi, la un ceas de seară, în fața aparatului de radio sau a televizorului, să bem vin crud și să ne veselim pentru tot ce am dobândit în anul care s-a scurs. Să ne veselim și pentru ceea ce va fi în anul al cărui prag abia l-am pășit. Să ne veselim și să ne urăm roadă bună pe cele 3,1 milioane de hectare cu grâu de toamnă și pe celelalte milioane semănate cu porumb, cu sfeclă, cu floarea soarelui. Pentru zecile de mii de hectare ce se vor deseca și îndigui, pentru cele 10 mii de tractoare care vor porni spre gospodării, pentru miile de răsadnițe care vor lua ființă, pentru casele noi care se vor adăuga la cele 600 construite din fondurile proprii ale populației.

Și bine să știm ce va însemna și cum va arăta anul care vine. Cei mai virșnici știu cu cită grijă că cîte întrebări începeau anii cei grei ai trecutului. E bine să știm că în 1964 industria noastră se va dezvolta și mai mult de nivelul tehnicii mondiale, intra în funcțiune alte mari uzine și instalații de energie, că mii de blocuri se vor înălța, că milioane de cărți se vor tipări, că vor lua ființă școli noi și cinematografe, și teatre, că zeci de mii de tineri vor ieși din băncile universităților și vor porni spre toate zările țării. Că peste un an vom face țarași socoteala și vom vedea că am urcat și mai sus, că sîntem și mai aproape de piscul spre care

În comuna Domnești, raionul Curtea de Argeș, funcționează trei cercuri agrotehnice cuprinzând peste 150 cursanți. În fotografie: aspect de la cercul de pomicultură.

PRODUȚIILE MARI SĂ DEVINĂ OBIȘNUITE

Sîntem priete S.M.T.-urile frumuse pe regiune.

Media producției de grâu planificată la unitățile agricole din raia S.M.T.-ului nostru a fost depășită în 1963. În frunte sînt G.A.C. Rifov (2174 kg grâu la hectar pe o suprafață de 280 ha) și G.A.C. Bărcănești (2010 kg la hectar pe 370 ha). La producția de porumb prioritatea o deține tot G.A.C. Bărcănești: 3416 kg porumb boabe la hectar. Calculat la întreaga suprafață sporul însumează frumoasa cifră de 43 de vagoane. E un motiv de mîndrie deopotrivă pentru colectivști ca și pentru tractoriști. Interesarea tractoriștilor în obținerea de producții mari la unitățile pe care le deserveșc își arată roadele. De la arătura de toamnă pînă la recoltat lucrările executate au fost de cel mai bun nivel agrotehnic.

Ce ne putem propune pentru viitor?

Să permanentizăm acei factori care vor putea face ca producțiile mari să devină producții curente. Creșterea în continuare a procentului de mecanizare a lucrărilor constituie una din condiții. În

1964 se vor extinde la toate gospodăriile prașitul și recoltatul mecanic. Mai adaug: permanentizarea brigăzilor și a oamenilor în brigăzi. Cea mai bună brigadă din S.M.T., cea a lui Dima Vasile, lucrează neîntrerupt de șase ani la G.A.C. Tîrșorul Vechi.

Gradul în care sînt folosite de către colectivști mijloacele mecanizate își spune negreșit cuvîntul la producția obținută. Aici aș pune față-n față două exemple: G.A.C. Bărcănești, a executat la porumb, pe întreaga suprafață, trei prașile mecanice. La Bucov în schimb, unde toate prașilele s-au făcut manual, producția de porumb a fost cu 500 kg sub cifra planificată.

În proiectele pentru 1964 S.M.T. și-a înscris ca obiectiv realizarea unui spor de producție de 10 la sută la porumb și 8 la sută la grâu. Despre pregătirea mecanizatorilor amintesc faptul că un număr de 232, adică marea majoritate, studiază la cercurile de specialitate. În tematica cercurilor, alături de cunoașterea mașinilor nu lipsesc subiecte ca agrotehnica culturii grîului și porumbului, ve-

rificarea seminței, îngrășămintele și administrarea lor, care pot fi întîlnite și în programul de învățămînt agrozotehnic al colectivștilor.

Am făcut cunoscute aici pe scurt — ca director al S.M.T. — gîndurile mecanizatorilor pentru anul care vine. Ca deputat, a cărui circumscripție electorală se află chiar în comuna de reședință a S.M.T.-ului, doresc din inimă ca Bărcăneștii să-și mențină pentru 1964 faima de comună frumoasă și bine gospodărită. Ea a fost premiata de altfel — ca o recunoaștere a acestui lucru — de către sfatul popular regional cu un televizor, instrumente muzicale și costume naționale în valoare de 30.000 lei. Aș mai dori ca în noul cămin construit în anul care s-a încheiat, să se desfășoare o activitate culturală bogată și mobilizatoare. Mecanizatorii — mulți dintre ei tineri și talentați — își vor da în mod neprecupețit concursul

GHEORGHE RĂDOIAȘ
director al S.M.T. Bărcănești,
regiunea Ploiești

RECOMANDĂM CURSANȚILOR:

„Terenuri irigate, zone interzise secetei“

De modul cum știm să lucrăm pămîntul depinde în bună parte dacă recolta este mai mare sau mai mică. Experiența a dovedit că chiar și terenurile slab productive, cînd sînt lucrate după recomandările științei, pot da recolte bune.

Există și alte rezerve importante care pot duce la sporirea productivității pămîntului? La această întrebare răspunde broșura „Terenuri irigate, zone interzise secetei“. Aici cititorul va afla nu numai însemnătatea irigațiilor terenurilor, ci și modul cum membrii mai multor gospodării colective au izbutit să folosească apa împotriva unuia din cei mai cumpliti dușmani ai culturilor, seceta.

„Folosim cu chibzuință ziua-muncă“

„...Care a fost primul pas? O consfătuire. Consiliul de conducere, biroul organizației de partid, brigadierii, contabilii. Ne-am adunat și ne-am sfătuit asupra metodelor prin care să stimulăm hărnicia colectivștilor, priceperea lor în producție“.

Cu aceste cuvinte, autorul broșurii, ing. Mircea Neagu, președintele gospodăriei colective din Becicherecul Mic, regiunea Banat, își începe relatarea despre realizările gospodăriei în privința folosirii cu chibzuință a zilei-muncă. Cum se muncește și cum se face retribuirea muncii este o problemă ce interesează pe fiecare colectivist. Broșura pune la îndemîna cititorului o seamă de cunoștințe folositoare.

„La școala belșugului“

Colectiviștii care, vor citi această broșură au prilejul să facă cunoștință cu o serie de realizări obținute de membrii gospodăriilor colective milionare din Nerău, Variaș, Sintana, Lenaheim, în urma aplicării în practică a celor învățate la cursuri. Broșura, prin exemplele prezentate, vine

în ajutorul cursanților din toate sectoarele de producție.

„Să dezvoltăm și să apărăm avutul obștesc“

„...O rupere de nori și valea Biertanului, un rîuleț care se varsă în Tîrnava Mare. Își schimbase pe neașteptate înfățișarea. Apa, de obicei liniștită, crescuse, se umflase, devenise un șuvoi furios. Iar șuvoiul acesta creștea, creștea. mătura cîmpia și amenința satele“...

Ce s-a întîmplat pe urmă? Cititorii o vor afla din cuprinsul relatării. Autorul broșurii, T. Pană, redă o serie de fapte și întîmplări care subliniază marea dragoste a colectivștilor față de averea obștească, grija pentru dezvoltarea și apărarea ei, dezvoltînd în acțiunile prezentate trăsăturile omului nou, colectivistul care dovedește mult simț de răspundere și grijă față de avutul obștesc al colectivei.

„Fond de bază mare - bogăție, bunăstare“

Broșura intitulată astfel ne invită să facem cunoștință cu una din sutele de gospodării colective din Dobrogea. Este vorba de colectiva din Palazu Mare, de hărnicia și priceperea membrilor ei, care au făcut ca gospodăria să ajungă multimilionară.

„Cum putem asigura baza furajeră“

Dezvoltarea continuă a șeptelului sporirea producției de carne, lapte, lînă, ouă, este nemijlocit legată de asigurarea unei puternice baze furajere.

Ce trebuie făcut în această privință ne arată ing. C. Bordeianu în broșura amintită. Experiența bogată a gospodăriilor de stat și colective în producerea furajelor, experiența ilustrată cu numeroase exemple, constituie un sprijin prețios pentru toți colectivștii.

Ghimes

(gips patinat)

CU ajutorul științei

GRIGORE TIMIȘ
președintele gospodăriei
colective „30 Decembrie”
Teiuș, raionul Alba

Multe stau în puterile noastre când sintem uniți și când avem la îndemână ajutorul științei. Anul 1963, mai ales în lunile de vară și toamnă, a fost tare zgîrcit în umezeală. Și dacă așteptam totul numai de la natură, cum făceam pe vremuri, bilanțul anului nostru era poate pe jumătate. Cu atât mai mare ne este deci satisfacția pentru rezultatele obținute: 32 000 kilograme sfeclă de zahăr la hectar, producții peste așteptări în condițiile amintite, la cereale și la grădinărie sint mărturii grăitoare. Îngrijitorii noștri de animale au obținut în medie cite 1 800 litri de lapte pe cap de vacă furajată. Am crescut 520 de porci din care peste 300-i-am îngrășat și predat pe bază de contract, (în 1961 aveam doar 5 porci) am ținut în bune condiții cele 1 500 oi și sute de păsări.

N-o să înșir aici toate realizările noastre de pînă acum. Găsesc mai nimerit să arăt că ele au fost obținute de aceiași oameni care cu ani în urmă nu răsfoiau decît poate o carte de povești și mai mult pentru poze, aceiași care participă acum în masă la alcătuirea planului de producție pe anul în curs și ale căror propuneri pentru consolidarea gospodăriei noastre colective sint de-a dreptul uimtoare.

Cîți ani ne-am uitat oare la terenurile aflate pe costise de pe care nu se putea scoate mai nimic? Mulți, foarte mulți. Iată-le împodobite acum cu 24 hectare de livezi. Să-i fi auzit pe colectivisti propunînd plantarea a încă 11 hectare de cireși și vișini, propunere care în primăvara asta va prinde viață. De ce să nu avem și cireșe și vișine? Grădina de legume constituie o sursă bună de venituri. Și ar fi mai bună dacă s-ar mări la 35 de hectare din care aproape jumătate să fie irigată. Avem nevoie de două aspersoare. Le vom procura, unul pentru grădină, iar celălalt pentru cultura mare. Stă în prevederile noastre și după cite știu încă nu ne-am propus ceva și să nu facem. Stă în putința noastră s-o facem. Acțiunile pentru consolidarea gospodăriei noastre și sporirea producției nu se opresc la atât. 110 hectare din cel mai bun pămînt așteaptă să-l scoatem din starea în care se află. Așezat în luncă, lângă Mureș în calea apelor, era veșnic în pericol. Vom face lucrări de canalizare, după care va fi destinat soierilor de griu Bezostaia și Harrach. Numai aici s-ar putea obține pe puțin 30 vagoane de griu. Și dacă mai adăugăm că în acest an efectivul de vaci cu lapte se va dubla, că numărul de porci grași va crește la 350 capete și chiar mai mult, că sporirea producției e garantată de pe acum (peste 100 de cursanți învață ce trebuie făcut în privința asta) oricine își poate da seama cu cită încredere pășim în acest an, al douăzecilea de la eliberarea țării noastre de sub jugul fascist.

generalizînd experiența învîntată

NICOLAE RĂICAN
directorul Casei raionale
de cultură Buzău

Pe plan cultural, o bună parte din anul 1964 va sta sub semnul pregătirii și desfășurării etapei a doua a celui de al VII-lea Concurs al formațiilor artistice de amatori.

Dorința noastră, a activiștilor culturali din raionul Buzău este ca echipele să se prezinte în concurs cu un reper-toriu înnoit, cu o realizare artistică de înaltă ținută și cu o activitate obștească bogată.

Casa raională de cultură se va preocupa de îndrumarea instructorilor și artiștilor prin studioul artistului amator reorganizat în anul 1963 pentru toate sectoarele (teatru, brîgăzi artistice de agitație, muzică și coregrafie). În studioul artistului amator vom aduce peste 26 de formații pentru a prezenta spectacole care să constituie un valoros schimb de experiență.

Un accent deosebit vom pune și pe îndrumarea unităților culturale prin intermediul celor 7 centre metodice unde vor fi prezentate materiale de cultură generală, profesionale și vor fi organizate manifestări practice model (serii tematice, șezători, tribuna colectivistului, jurnale vorbite, zile ale zootehniei etc.). Tot prin centrele metodice vom generaliza experiența bună în activitatea culturală și artistică desfășurată de căminul din comuna Costești.

În anul 1964 vrem să organizăm o acțiune care să vină în sprijinul realizării sarcinilor economice ale gospodăriilor agricole colective. Astfel, vom porni „Ștafeta zootehniei”, o manifestare nouă, menită să contribuie la dezvoltarea sectorului zootehnic. Deocamdată atît despre această acțiune dar sperăm că se va mai vorbi despre ea în cursul anului.

Desene de BECA RIND

Inter

noi pămînturi întinerite

Ing. DUMITRU LUPU
G.A.C. Cîmpul Pîinii
comuna Șibot,
raionul Orăștie

În timp ce grînele se află sub protecția zăpezii noului an, colectivisti noștri se pregătesc pentru a fi gata de a pune în practică cunoștințele însușite. Sint cunoscuți ca buni gospodari, pricepuți și harnici. Puțini însă puteau să creadă că de pildă un hectar de pămînt poate aduce un venit de 20 000 lei și chiar mai mult; că cele peste 100 hectare aflate pe dealuri și rîpi pline de mărăcișuri vor deveni în curînd, și încă sub mina lor, livezi și vii de toată frumusețea; că apa celor două rîuri ce ne udă hotarul va putea pune la adăpost de secetă patru cincimi din suprafața arabilă a gospodăriei noastre colective. Dar cînd au aflat perspectivele au cerut să fie înfăptuite și bineînțelese au fost trecute în planul pe acest an. 30 hectare grădină irigată va aduce un venit de peste 650 000 lei. Lucrările au și început din anul trecut. În primăvară vor începe lucrările de amenajarea teraselor naturale, plantarea primelor 15 hectare cu pomi și vii și înființarea unei școli de viță pe trei hectare de teren.

Aș vrea să insist asupra rolului însemnat pe care îl au schimburile de experiență între gospodăriile colective și vizitele la gospodăriile de stat și stațiuni experimentale. În anul care a trecut noi am participat la un schimb de experiență organizat la sectorul legumicol al stațiunii experimentale din Geoagiu. Cîte învățăminte a tras grădinarul nostru Aurel Mitea pot s-o dovedească însemnările din carnetul lui și măsurile luate la grădină în vederea cultivării legumelor timpurii. Cunoștințe prețioase au căpătat îngrijitorii de animale cu prilejul vizitei la G.A.S. Ghelmar, unde au asistat la tot programul zilnic privind îngrijirea rațională a animalelor. Gospodăria noastră a găzduit un asemenea schimb de experiență la tabăra de vară pentru animale. Vizitatorii au învățat de la noi, iar colectivisti noștri au avut ce auzi de la ei.

Rezultatele schimburilor de experiență și a vizitelor au devenit un bun al tuturor pentru că sint răspîndite cu sprijinul activului cultural în masa de colectivisti. Metodele înaintate sint popularizate la predarea lecțiilor, la conferințe (am și ținut 5 conferințe pînă în prezent pe teme agricole) în seriile de calcul și alte manifestări ce au loc atît la căminul cultural cît și la bibliotecă.

Varietatea de relief a terenului gospodăriei presupune o judicioasă organizare și pregătire multilaterală a tuturor membrilor colectivisti. Or, tocmai asta este preocuparea noastră de căpetenie.

programe operative și eficiente

IONICĂ SAVA
instructorul brigăzii de agitație
din comuna Cindești,
regiunea Galați

Intotdeauna, pășind pragul unui nou an îți propui să realizezi ceea ce în anul care s-a încheiat n-ai reușit. Pentru mine și pentru artiștii amatori din brigada noastră de agitație cea mai mare dorință este să ne calificăm la faza regională a celui de-al VII-lea concurs. E o dorință poate prea modestă, dar care pentru noi va însemna urcarea unei noi trepte pe scara măiestriei interpretative. Deși formația e destul de tină, ea și-a cîștigat de acum prețuirea și dragostea colectivistilor. Și faptul acesta ne bucură. Am căutat ca programele prezentate să reflecte viața satului, preocupările zilnice ale colectivistilor. Ele au fost axate de obicei pe o temă principală de muncă. Bunăoară, ultimul text, prezentat la 30 decembrie și Anul Nou, a avut în centrul atenției învățămîntul agrozootehnic. Cu acest prilej, colectivistului frunța la învățămînt, Alexandru Temelie, i-am rezervat un răvaș care a căpătat o largă circulație. Iată-l: „Lecția de agricultură / Ca pe apă el o știe; / Se vede că el are / Ceva bun la... temelie!”

Pentru ca textele să aibă o cit mai mare autenticitate, ne-am propus să folosim la spectacole magnetofonul și diafilmul. Aspectele „strict autentice” înregistrate pe bandă direct de la locul de muncă, vor înviora mult programele. O dată cu anul care abia a început, ne-am gîndit să ex-

tindem sfera de activitate a brigăzii, pentru și la locul de muncă, ceea ce în anul trecut aceasta vom participa la un schimb se va organiza la Mircești.

În sfera preocupărilor noastre, a activității, intră și creșterea cadrului brigăzii din 14 tineri, dar la repetiția participă de atîția. Ne-am gîndit atunci că oare în această formație care să constituie o performanță mare. Ea a prezentat pînă acum un spectacol prin calitatea vocale deosebite dintr-o cântec care a și fost promovată la prima întrecere curînd vom putea da și alte spectacole.

Căutări continue avem și pentru îmbunătățirea care dorim să aibă o cit mai mult originalitate. Aceasta este de fapt dorința pe care o realizarea celor 10 texte redactate de către tru de creație. În sprijinul nostru ne va fi de viștii. Multe din cîntecule, cupletele noastre s-au născut în marea masă de colectivisti.

Faptul că facem o muncă folositoare ca și a celor din satul nostru constituie un îndemn colectivului de creație al brigăzii de agitație.

activitate și mai rodnică

ELISABETA PASCU
directoarea școlii de 8 ani
din comuna Popești,
raionul Focșani

La diferitele activități ce se desfășoară în cadrul școlii, cele 23 cadre didactice din comuna Popești, parte lor însemnată de contribuție. Activitățile literare, seriile de calcul, de experiență, cenzile au intrat de mult în sfera programelor. La buna lor reușită contribuie în mod deosebit învățămîntul aici de a ni se aduce la cunoștință care luni, programul săptămînal de activități. Pentru anul al cărui prag lămurit gîndit să facem o oarecare reparație așa — pe specialități. Astfel, profesorii să răspundă numai de seriile de activități științifice să le organizeze profesorii de clasa I, că în felul acesta ele se vor desfășura mult eficientă lor va fi mai mare.

Pe plan artistic dorința noastră este ca formații artistice: cor, brigadă de agitație, și dansuri să înregistreze în anul 1964 o creație valorică. De aceea, cadrele didactice pun de instruirea lor s-au gîndit să găsească cele mai interesante de atragere a colectivistivitatea artistică, făcînd un prim pas prin printr-o astfel de formații.

Pentru ca activitatea culturală să fie mai rodnică, e necesar ca între directorul școlii și directorul școlii să existe o colaborare. De asemenea, cadrele didactice să fie activă la acțiunea de lămurire a colectivistilor. Numai în felul acesta un lucru bun va fi deplin.

învățămînt și muncă

GHEORGHE ȘTEFAN
îngrijitor
Cîlnic

În luna trecută gospodăria noastră a avut în componența ei un număr de 100 de colectivisti din Mercurea, Gîrbova, Cărpiniș, și din alte gospodării au venit să ne viziteze tehnic. Îngrijitorii de la ferma noastră, cu Simion Uscat, sint bine cunoscuți.

INTER

lecturi diferențiate

MIRA GIURESCU
bibliotecară,
comuna Lupsanu,
raionul Lehliu

invăța multe lucruri folositoare. Acesta a fost și scopul vizitei. După ce au asistat la programul zilnic de furajare a vacilor cu lapte, au intrat și în grajdul de viței. L-au găsit „curat ca la farmacie“, după cum au apreciat chiar ei. Viței, însă, adevărate mărgăritare, i-au uimit prin frumusețea lor. Și numai ce auzim din partea unora:

— I-ați spălat știind că venim noi — și se priveau cu înțeleș. Altă vorbă de ocară nici că puteau rosti.

— Păi cum să-i spălăm, acum în puterea iernii, măi oameni buni? — Eram și supărați dar și mindri. Dacă zic că i-am spălat înseamnă că sînt frumoși. Ne-au cerut să le spunem cum îi îngrijim și le-am explicat.

După mine îndeletnicire mai frumoasă decît îngrijirea vițelilor nu se află. Vizitatorii au luat cunoștință de producția mare de lapte obținută de Simion Uscat și de ceilalți mulgători. Dar vacile îngrijite de ei n-au picat din cer, așa cu ugerile pline de lapte, numai bune de muls. Mai întîi au fost vițele îngrijite de cineva. Și cum le îngrijești și hrănești din prima zi a vieții lor așa le vei avea cînd le așezi șiștarul sub uger. În ce ne privește, așa procedăm și pot spune că avem vaci frumoase, cu o producție mare de lapte.

În munca de îngrijire a vițelilor se cere foarte multă dragoste și bineînțeleș pricepere. Eu sînt în cel de-al II-lea an de învățămînt la cercul zootehnic. Îmi plăcea să cred că la vîrsta mea nu mai am ce învăța, dar am greșit. Sînt multe lucruri pe care n-ai cum să le înveți numai din practică. Învăț din manuale, răsfoiesc broșuri de specialitate și-mi completez pregătirea, pun întrebări și notez răspunsurile, pun în practică ceea ce am învățat. Învățătura îți mai dezvoltă însă și altceva. Cu aceeași cheltuire de muncă bunăoară poți realiza mai mult. Îndeplinirea cifrelor de plan prevăzută în acest an depinde de cit, și mai ales de cum muncește fiecare colectivist. La noi așa se pune problema.

În prezent am în primire 17 viței. Practica a dovedit că se pot îngriji 25, iar știința arată cifre superioare și demonstrează cum pot fi obținute. Aceasta este și ținta noastră și bineînțeleș a mea.

forme noi în munca culturală

GORE STELIAN
căminului cultura
comuna Tintesti,
raionul Ploiesti

Conditiile satului colectivizat au constituit pentru mine un prilej de orientare spre o serie de forme noi de activitate culturală educative de masă, care să satisfacă cerințele culturale ale colectivităților din comuna în care lucrez. Astfel, în cursul anului 1963 am prezentat unele seri tematice care au popularizat metode și cunoștințe noi în agricultură. Dintr-o manifestare dedicată brigăzilor artistice s-au organizat concursuri pe teme legate de activitatea în gospodărie și pe teme literare, cum au fost: „Almanahul literar ghicitor“, „Cu Mihail Sadoveanu pe meleagurile patriei“ etc.

Rezultatele obținute și propunerile venite din partea colectivităților îmi îndreaptă gîndurile spre o activitate mai complexă și mai variată, care să cuprindă majoritatea colectivităților din comună.

Ne-am propus ca, în perioada de iarnă, să organizăm în fiecare lună la căminul cultural tribuna colectivităților artistice, unde alături de cuvîntul frunțășilor își vor spune cuvîntul activistul cultural și membrii brigăzii artistice de apăsărie. Nu vom neglija nici pe cursantul cel mai bun de la învățămîntul agricol de masă.

Vom organiza, de asemenea, lunar jurnale vorbite, în care vom aborda teme ca: „Pentru patria noastră socialistă“, „Pentru înflorirea gospodăriei noastre“, „Trecutul glorios de luptă al poporului nostru“ și altele.

Un punct important în cadrul proiectelor noastre îl constituie și dezvoltarea activității artistice. Brigada artistică, formația de dansuri, soliștii și taraful vor prezenta în perioada de iarnă cel puțin 10 programe legate de viața satului nostru și de perspectivele de dezvoltare ale gospodăriei agricole colective.

Acum sînt deocamdată gîndurile mele pentru activitatea de viitor și fără îndoială că voi mai întîlni pe parcurs destule ocazii care îmi vor oferi posibilități de a găsi și alte forme menite să contribuie la îmbogățirea necontenită a manifestărilor prezentate de căminul nostru.

o strînsă legătură cu terenul

ALEXANDRA BELIZARIE
inginer agronom, brigada științifică raională Rm. Sărat

Proiecte? Aș putea spune că, pentru anul al cărui prag abia l-am pășit, mi-am făcut multe. Am să vă împărtășesc doar cîteva dintre ele.

De doi ani particip la activitatea unei brigăzi științifice raionale. În acest răstimp am făcut multe deplasări în satele raionului nostru. Astfel, i-am vizitat pe colectivitățile din comunele: Pleșești, Coțatcu, Murgeshi, Putreda și altele, oferindu-mi-se de fiecare dată prilejul să observ setea și pasiunea cu care oamenii își însușesc cunoștințe din toate domeniile științei și culturii. Pentru a răspunde și mai mult acestei sete, mi-am propus ca anul acesta, documentarea prealabilă să nu se rezume la niște aspecte generale ale comunei și gospodăriei respective, ci să cuprindă problemele cele mai importante din viața și munca colectivităților. M-am gîndit că ar fi bine ca unele răspunsuri să fie însoțite de demonstrații și experiențe. În acest sens am și vorbit cu colegii mei să facem cîteva experiențe în legătură cu clorofila plantelor, cu circulația apei în sol etc.

Pînă acum am avut obiceiul ca, după fiecare întîlnire, să stau de vorbă cu membrii consiliului de conducere al gospodăriei colective și să găsim împreună soluții în legătură cu unele probleme de producție ale gospodăriei respective. Intrucît, de cele mai multe ori, am observat că întîlnirile noastre nu sînt urmate de manifestări culturale axate pe problemele discutate, intenționez ca de acum încolo să sugerez activităților culturale să organizeze anumite acțiuni care să dea posibilitate colectivităților să-și completeze cunoștințele pe care le-au cîpătat.

Unele proiecte pe care mi le-am făcut pentru anul acesta sînt legate și de activitatea cercului de legumicultori anul II din satul Rubla, comuna Bălțați, pe care îl conduc. Am predat pînă acum 10 lecții. La fiecare lecție am indicat și ce anume cărți ar trebui să citească cursanții. O remarcă: uneori cărțile acestea nu sînt lecturate. De aceea, împreună cu tovarășa bibliotecară am hotărît să ținem cîteva consfătuiri cu cursanții pe marginea celor mai importante broșuri și cărți despre legumicultură. Un alt proiect: la încheierea cursurilor să organizăm și un concurs: „Cine știe legumicultură, cîștigă“.

Cabana Cristianul Mare din masivul Postăvarul

MÎNDRĂ ȘI BOGATĂ ȚARĂ

Frunzuliță trei smicele,
Mindru-i plaiul țării mele
Ca și cerul plin de stele!
Frunzuliță mișunea,
E bogată țara mea
Ca lanul greu pe tarla!
Frunzuliță foi de laur,
Munții noștri poartă aur
Și oamenii miini de faur!
Frunză verde, bob secară,
Mîndră și bogată țară —
Republica Populară!

Frunzuliță trei alune,
Du-te dorule și spune
Că ni-i țara-ntr-o hotare
Grădina înfloritoare
Și sînt oamenii voioși
Ca și anii luminoși
Și sînt zările senine
Ca și inimile pline.
Frunzuliță foi de fag,
Du-te dorule pribeag
Și vestește peste zare
Că ni-i munca sărbătoare
Iară rodul ni-i cu spor
Și-i al nostru-al tuturor!

Auzit în comuna Leordeni, regiunea Argeș, de G. BREAZU

PLOP BĂTRÎN

Foaie verde bob năut,
Știu un plop bătrîn, trecut.
El dac-ar putea vorbi,
Cîte nu ne-ar povesti!
— Plop cu frunza argintie,
N-ai putea să-mi depeni mie
Firul vremilor trecute
Și de mulți necunoscut?
Că, deși-s bătrîn și eu,
Tu poți fi bunicul meu.
Cînd m-aflam eu mititel,
Tu erai mai subțirel
Și cu frunza ruginită
Ca și lumea necăjită,
Iar la umbra ta cea rară
Ne doineam viața amară!
De trai bun ne era dor —
Tu plîngeai foșnind ușor.

Astăzi partidul iubit
Traiul ni l-a îndulcit
Și tu plopule-ai simțit
Traiul nostru fericit:
Frunza țî-ai mai indeseț,
Coaja țî-ai mai netezit,
Pare-ai mai întinerit!
Azi, la umbra ta cea deasă,
Ne cîntăm viața aleasă
Traiul înnoit doinim,
Partidului mulțumim
Că ne-a scăpat de ciocoi,
De-argăție și nevoi!

Auzit de la colectivistul Costache V. Movilă, din Ștefănești-Botoșani, de TEODOR RAULIUC.

DE PRIN SATE ADUNATE

PRIETENII LUI SIMION ȘI AI ALTORA

Simion este un tânăr de 17 ani. Îl găsești printre cei mai tineri și mai harnici colectivști din comuna Racovița, raionul Sibiu. Munceste cu drag la brigada de câmp, iar la acțiunile patriotice este primul.

Seara, dacă-l întrebi pe vreun colectivist de Simion îți spune scurt:

— Simion a lui Fogoroc? Trebuie să fie la bibliotecă. Sigur e acolo. Vorbele celor care te îndeamnă pe urmele lui nu sînt numai așa de politice, ci au valoarea unui ghid. Acolo îl găsești căci și-a făcut un obicei plăcut de cîțiva ani: cum termină munca la gospodărie, trece neapărat pe la bibliotecă. Și obiceiul acesta îl știu colectivștii, iar mulți dintre ei îl urmează.

Vine aci să se întâlnească cu prietenii lui. Are 4000 de prieteni. Cînd intră, cele 4000 de volume ale bibliotecii din Racovița îl întâmpină cu titlurile de pe copertă. Titlurile sînt ca o chemare. Nu știe ce să aleagă mai întîi. Toate sînt interesante.

4000 de cărți... 4000 de prieteni. de sfătuitori, de îndrumători care conțin în filele lor o bogăție imensă de întîmplări, o comoră de frumuseți, o lume întregă de personaje, răspunsuri la o sumedenie de întrebări. Un sfat agricol, altul științific, un sfat

despre oameni și viața lor și-l oferă cu drag în ceasurile de tihnă, în serile lungi de iarnă, prietenii din rafturi — cărțile.

Pe noua sa fișă de cititor sînt trecute peste 37 de titluri: „Crimă și pedeapsă” de Dostoievski, „Frații Idem” de M. Sadoveanu, „Tinăra gardă” de Fadeev, precum și multe broșuri — dintre care amintim pe cea intitulată „Adam și Eva sînt strămoșii noștri?” și multe alte cărți.

Adeseori la muncă, în pauzele de odihnă, povestește lucrări interesante tovarășilor din echipă, încît aceștia îl întreabă adesea:

— Da' de unde știi tu atîtea, măi Simioane?

— Din cărți. Din cărțile de la bibliotecă. Cîțiti-le și o să vedeți cîte lucruri interesante o să aflați. Atunci nu o să vă mai mirați de unde știu atîtea.

Fișe... fișe... fișe... Neamărate fișe așezate alfabetic pe masa bibliotecarei Aurelia Lotreanu. Fișele înseamnă cititori.

Utemistul Gheorghe Rațiu a venit să-și schimbe cartea „Amintiri din copilărie” de Creangă. Dorește să ia „Cîte stele sînt pe cer”. Adesea noaptea privește cerul cu mulțimea lui de luminițe. Ar vrea să știe ceva despre ele. Broșura este împrumutată. În așteptarea ei, ia să citească „Tinăra gardă”.

Toma Ioan are 25 de ani, deși pare mai tînăr. Are un vocabular ales și cunoștințe multiple. A absolvit oare vreo școală medie? Nu. Însă în țara lui sînt peste 100 de cărți — din toate domeniile. Este un cititor pasionat. Vara lucrează la batoza de treierat a colectivei. Și acolo îl însoțesc cărțile.

Leontina Mureșan a trecut de mult de anii tinereții. Are acum 58 de ani. Dar are o fișă bogată la bibliotecă. În ultima vreme sînt înscrise peste 30 de cărți. Citește „Neamul Șoimăreștilor” de M. Sadoveanu, dar o interesează și „Substanțele care stimulează creșterea plantelor”. În ciuda anilor se ține în pas cu tinerețea. Citește deopotrivă cu tinerii și vrea să țină pasul cu Petru Mureșan — soțul ei — care a întrecut-o cu 4 cărți.

Fișe și cititori... Cititori și cărți citite. Cărțile citite înseamnă un orizont mai larg de cunoștințe, o înțelegere mai ușoară a naturii, a omului. Zi de zi cititorii din Racovița — Sibiu își aleg cu drag prietenii din rafturi, se consultă cu ei, își îmbogățesc sufletul, își fac viața mai frumoasă.

VICTOR VOICU
profesor

NE SCRIU CORESPONDENȚII

● Dacă cineva ar fi vizitat comuna Jucu, din regiunea Cluj, cu ani în urmă și s-ar abate din nou în aceste zile pe meleagurile ei, cu greu ar recunoaște locurile. Casele noi, al căror număr a trecut de 400, pe acoperișul cărora străjuiesc antene de radio și chiar de televiziune, cele două școli de 8 ani, trei cinematografe și toată atîtea cămine culturale, dispensarul medical, sînt doar cîteva din realizările ce fac cinste oamenilor de aici. Cultura face acum parte integrantă din preocupările colectivștilor. O dovedește faptul că peste 1200 sînt cititori permanenți ai bibliotecii, iar aproape 2000 sînt abonați la diferite publicații cotidiene și săptămînale.

● Gospodăria colectivă a însemnat și pentru colectivștii din Cindești, regiunea Bacău, calea spre belșug și bunăstare. O dată cu dezvoltarea ei au crescut și oamenii. Zavate Spiridon este unul din cei mai harnici constructori din colectivă. Acareturile gospodăriei s-au îmbogățit în acest an cu încă trei grajduri pentru animale, o îngrășătorie de porci, o magazie pentru cereale, un pălul de porumb. La bucuria colectivștilor se adaugă și aceea a lui Zavate Spiridon. Bani și produsele primite pentru cele aproape 600 zile-muncă realizate i-au răsplătit din plin strădania.

● La biblioteca din comuna Făcăieni, regiunea București, colectivul de muncă al bibliotecii desfășoară o intensă activitate pentru popularizarea și răspîndirea cărții în rîndul masei de colectivști. Manifestări ca seri literare, consfătuiri cu cititorii, recenzii și prezentări de cărți

CIFRE ȘI FAPTE

sînt acțiunile care se bucură de cea mai largă popularitate. De altfel, interesul pe care-l dovedesc oamenii pentru cucerirea universului atît de bogat al cărților este ilustrat și de faptul că în comună sînt peste 1000 de cititori permanenți, iar 226 au bibliotecă personală.

● Colectivștii din Ciumulești, regiunea Suceava, au terminat de mult lucrările agricole. Dar asta nu înseamnă că au încetat orice fel de activitate. În prezent ei participă cu un deosebit interes la învățămîntul agrozootehnic. Astfel, la lecția predată de inginerul Tudose Mihai care a avut ca temă „Grîul”, un mare număr de cursanți au participat la discuții. La întrebările despre întreținerea culturilor de toamnă în perioada de iarnă și primăvară, despre soiurile cele mai productive, metodelor agrotehnice înaintate în cultura grîului, Vasile Sumode Maria Sondu, Mihai Mihăilă, Gheorghe Dulgheru și alții au primit răspunsuri bine documentate.

Tot în cadrul lecțiilor de învățămînt agrozootehnic profesora de matematică Rodica Vorganici organizează seri de calcul.

● Multe sînt realizările pe plan social ce s-au înscris în anul încheiat de curînd, în raionul Oltețu din regiunea Oltenia. Astfel începerea noului an școlar a avut loc la cinci școli de 8 ani cu 22 săli de clasă, două școli de patru ani și o școală medie cu 8 săli de clasă în comuna Grădiștea. La ridicarea multora din ele au contribuit prin muncă voluntară locuitorii satelor. Bunăoară la construirea școlii medii din Grădiștea s-au efectuat aproape 8000 ore de muncă voluntară, obținîndu-se economii în valoare de peste 105 000 lei.

(După corespondențele primite de la VASILE PETEAN, TACHE VASILACHE, CONSTANTIN FRÎNCU, GH. V. ANDRIESCU și MARIN GH. MARIN).

LA CASA LABORATOR

La cursuri se ridică de obicei o serie de probleme legate de recomandările științei agricole. Întrebările așteaptă răspunsuri și demonstrații. Să luăm un exemplu. Iarna trecută, la cercul de cultura plantelor cîțiva cursanți nu prea erau de acord cu densitatea plantelor de porumb la hectar enunțată în timpul lecției. După părerea lor porumbul cultivat la distanța de 80—100 cm între rînduri și 25—30 cm între plante pe rînd, va duce negreșit la înăbușirea sau cum zic ei la „opărirea” plantelor. Firește că problema ridicată a fost lămurită teoretic. Dar cit de bine ne-ar fi prins argumentele pe baza unor experiențe practice.

Tocmai de aceea, astăzi-primăvară, casa laborator a organizat pe terenurile brigăzii 3 două de cîmp, brigadă în care activau cei mai mulți cursanți, o experiență cu 12 hibridi dubli de porumb în cultură comparativă, avînd ca lot martor o parcelă de 32 hectare. Pregătirea terenului ca și lucrările de întreținere s-au făcut în aceeași condiții. Pe parcela experimentală s-au aplicat, înainte de însămînțare, 200 kg de azotat de amoniu la hectar.

E lesne de înțeles curiozitatea oamenilor. De o parte lotul experimental pe care s-au lăsat cîte 33 000 de plante la hectar, iar de cealaltă lotul martor cu 17 000—18 000 de plante.

Vor mai susține oare Elena Negulici, Flo-

rică Neacșu, Ioana Tudor, Aurel Stoica și alții (cursanți în anul II) părerea din iarna trecută? Sînt convinși că nu, și iată de ce. Porumbul de pe parcela experimentală nu numai că nu s-a „opărit”, dar a dat un asemenea spor de recoltă încît s-au mirat toți colectivștii. Producția lotului martor cu 17 000—18 000 plante la hectar a fost întrecută de toți cei 12 hibridi dubli.

Învățămîntul agricol e în plină desfășurare. Pentru demonstrații un rol însemnat îl are materialul intuitiv. Grîul s-a recoltat de mult. La cercul pentru cultura plantelor de cîmp însă au fost prezentați snopi și mostre de boabe din soiurile Bezostaia, Ponca și nr. 301 cultivate pe loturile demonstrative și păstrate cu grijă la casa laborator. Porumbul va fi și el prezent la lecții prin știuleții oprîți de la cei 12 hibridi dubli cultivați tot pe parcelele experimentale.

Casa laborator nu se rezumă însă numai la atît. În primăvară loturile experimentale vor fi extinse și prin urmare se va lărgi și cercul de colaboratori al casei laborator. Activitatea practică pe aceste loturi ca și în cîmpul mare contribuie la acțiunea de ridicare a nivelului profesional în toate sectoarele de muncă din gospodăria colectivă.

Ing. ION IACOB
gospodăria colectivă Topoloveni,
raionul Găești

CARNET CULTURAL

În cuprinsul scrisorilor sosite în ultimul timp la redacție, am găsit consemnate multe din acțiunile culturale ce se desfășoară în satele și comunele noastre.

Despre felul cum au petrecut colectivștii din comuna Zănești, raionul Buhuși, o zi de duminică din luna decembrie, ne informează corespondentul nostru Ion Azente. „La orele 11 s-a prezentat pentru copii filmul „Petru cel isteț”. După-masă colectivștii au ascultat cu mult interes conferința „Despre energia atomică”, prezentată de directorul căminului cultural Alexandru Ceamac. După aceasta cei peste 300 de spectatori au urmărit, în interpretarea artiștilor Teatrului de stat din Piatra Neamț, comediele „Deșteapta pămîntului” de Victor I. Popa și „Academicianul” de Vintilă Ornaru.”

Tot în comuna Zănești — ne comunică Ion Azente în altă corespondență, — de o bună primărie s-a bucurat brigada științifică ce s-a deplasat de la raion Răspunsurile la întrebările colectivștilor: „Care sînt microelementele și rolul lor în viața plantelor”, „Care este explicația fenomenului de simbioză efectuat între bacterii și leguminoase” ș.a. au prilejuit discuții antrenante.

O manifestare deosebită a avut loc de curînd și la căminul cultural din comuna Smîrdioasa, raionul Zimnicea. Aici după cum ne scrie corespondentul Ion Trifu, artiștii amatori au prezentat în cinstea zilei de 30 Decembrie, spectacolul „Un cîntec pen-

tru țara mea”. Spectacolul a fost apreciat atît pentru conținutul său scenic, cît și pentru valoarea artistică a actorilor. În afară de cîteva scene, „Am o țară ca o floare”, „Țara e un șantier”, „Înflorește țara mea”, au fost văzute aplaudate cît și pentru interpretare. S-au evidențiat artiștii: Florian Mustăță, Ionel Bădici, Teodora Pirvu, Ionel Sirbu și alții. Cu acest spectacol se va pleca în turneu prin satele și comunele raioanelor Zimnicea și Alexandria.

Pentru colectivștii din comuna Cerneți, raionul Tr. Severin, filmul a devenit de multă vreme un prieten drag. După o zi de muncă ei vin în număr mare să culegă învățămîntele unui nou film. Dar pentru a crea toate condițiile unei bune vizionări — ne relatează corespondentul Victor Rusu — colectivștii din Cerneți au efectuat numeroase ore de muncă voluntară pentru construirea cabinei de proiecție.

În vederea popularizării filmului, colectivul de conducere al căminului cultural a luat hotărîrea de a se face prezentarea filmelor înaintea spectacolelor. De un succes deosebit s-au bucurat prezentările filmelor „Mai tare ca uraganul”, „Învieră”, „Fii fericită, Ani!”

Deoarece colectivștii vădesc un interes mereu sporit pentru jurnalele pe teme agrozootehnice, în ultimul timp li s-au prezentat „Lupta împotriva buruienilor”, „Lucrări de însilozare de calitate”, „Combaterea dăunătorilor” ș.a.

CÎNTEC SIMPLU

...Un aparat de radio și flori...
Rămîn neobservate uneori!
De mergi, în orice casă le-nțîlnești
Și îți se par atîta de firești!
Firești... și totuși nu-i prea mult de cînd
Lipsit de cîntec omul, și flămînd
Se arcuia pe-o brazdă de pămînt
Cu sufletul în zburciumat frămînt...
...Un aparat de radio și flori...
Neprețuite, gingașe comori.
Ne sînteți dragi cum ne iubim pe noi.
Cum dragă ni-l lumina vîștii noi!

SORIN COMANIȚA

SCURT BILANT 1963

La începutul anului 1963 popoarele mai erau încă sub impresia pe care au lăsat-o evenimentele desfășurate în timpul crizei din Marea Caraibilor. În toamna anului 1962, lumea a fost la un pas de război, dar rațiunea a triumfat și în noaptea revelației 1963, oamenii puteau ridica paharul cu ușurare și cu speranță: există în lume forțe în stare să înfrîneze forțele războiului și să asigure triumful rațiunii și al păcii pe pământ. Pe măsură ce anul 1963 își desfășura șirul zilelor, se vedea că speranța era îndreptățită. Anul care se încheie va trece fără îndoială în istorie drept unul în care lucrurile au început să ia un alt curs, mai favorabil tratativilor, înțelegerii între state. Principala realizare în această privință, obținută în 1963, o constituie acordul încheiat la Moscova între cele trei mari puteri, Uniunea Sovietică, S.U.A., și Anglia în ce privește încetarea experiențelor cu arme nucleare în atmosferă, în spațiul cosmic și sub apă. Cît de mult era așteptat acest acord și cît de deplin corespunde el intereselor popoarelor, o arată și faptul că în puține săptămîni și-au pus semnătura pe el peste 100 state, din cele 5 continente ale lumii. Republica Populară Romînă a fost printre primele state care au semnat acordul de la Moscova.

Oamenii privesc acum cu mai multă încredere zările albastre ale lumii. În ajunul anului nou 1964, s-au publicat știri despre rezultatele pozitive ale încetării exploziilor atomice: cantitatea de elemente radioactive în atmosferă, în ploile care cad pe pământ, în alimente, a început să scadă simțitor. Încetarea exploziilor în cele trei medii, în 1963 este un început bun. Acum oamenii își urează ca în 1964 să ducă acest pas mai departe, pînă la încheierea unui acord de dezarmare generală și totală, care să legifereze distrugerii armelor nucleare deja existente, încetarea fabricării altora, imposibilitatea folosirii războiului ca mijloc de a rezolva neînțelegerile între state. „Republica Populară Romînă, ca și celelalte state socialiste și alte state iubitoare de pace, militează pentru înfăptuirea unor noi pași în această direcție pe arena internațională” — a arătat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în cuvîntarea rostită la posturile de radio și televiziune cu prilejul Anului Nou.

1963 a fost un an care a văzut lărgindu-se și întărindu-se forțele păcii în lume. Această ofensivă a popoarelor s-a manifestat sub cele mai diferite feluri, de la lupta împotriva dictaturilor și a jantelor militare în unele țări ale Asiei și Americii Latine pînă la faptul că noi țări africane (cum ar fi Zanzibar și Kenya) și-au dobîndit în acest an independența.

Sfera de influență a imperialismului s-a îngustat în 1963. În întreaga lume oamenii s-au convins o dată mai mult că trăim într-o epocă în care pacea poate triumfa asupra războiului. Principala sprijin al popoarelor în lupta lor pentru pace l-a constituit și în acest an puternicul lagăr al păcii și socialismului, succesele obținute de țările socialiste în construcția lor economică. În sporirea bunăstării și puterii lor. Statisticienii au scotit că la sfîrșitul anului 1963, țările socialiste dădeau peste o treime din producția industrială mondială și nu incape nici o îndoială că în 1964 va spori acest procent.

Ca și pentru celelalte țări socialiste, anul 1963 a fost pentru poporul romîn un an de însemnate succese în toate domeniile. Planul construcției economice pe anul trecut a fost îndeplinit și depășit. Tara s-a îmbogățit cu noi unități industriale și mașini, cu noi clădiri de interes social și cultural, cu noi zeci și zeci de

mii de case de locuit. Totul se creează la noi în numele păcii. O dovadă în plus în această privință o constituie planul pe anul în curs, care prevede scăderea cheltuielilor pentru apărare (de la 5,1 la sută din totalul cheltuielilor bugetare pe 1963 la 4,5 la sută) și sporirea cu 1,735 miliarde lei a fondurilor destinate învățămîntului, culturii, sănătății.

În țările membre ale pactului Atlanticului de Nord, sfîrșitul anului 1963 a adus nu atît vesti despre planuri constructive, cît mai ales despre menținerea la un nivel ridicat a cheltuielilor militare. S-a făcut astfel socoteala că țările N. A. T. O. au cheltuit anul trecut pentru pregătiri militare, fantastica sumă de 73 446 000 000 dolari, cu peste 200 000 000 mai mult decît în 1962.

Știrea despre asasinarea fostului președinte al S.U.A., John Kennedy, a îndurerat lumea care a văzut înuciderea președintelui american, o răbufnire violentă a acelor forțe care se opun instaurării unei atmosfere de înțelegere și pace între popoare. Dar năzuințele spre pace ale popoarelor sînt mai puternice. Din ce în ce mai mulți își dau seama de catastrofa pe care ar reprezenta-o un nou război.

Spre sfîrșitul anului 1963, oamenii au citit cu interes declarația noului președinte al S.U.A., Lyndon Johnson: „Cred că este important să ne dăm seama că în lume există 3 miliarde de oameni și că obligația primordială a președintelui țării noastre și a fiecărui cetățean din toate țările este să învețe să trăiască laolaltă”.

Această necesitate a „vieții laolaltă” pe planeta noastră, opusă ideii „morții laolaltă”, într-un război nuclear, este de mult susținută de statele socialiste. În ajunul anului nou, ea a fost din nou confirmată și de conducătorul guvernului sovietic, N. S. Hrușciiov, în propunerea făcută Sovietului Suprem ca, fără a-și primejdi capacitatea de apărare, U.R.S.S. să-și reducă cheltuielile militare în 1964. Propunerea a fost acceptată imediat. Fie ca toate statele să cheltuiască în 1964 tot mai puțini bani pentru arme, și să-și îndrepte tot mai mult forțele înspre apărarea păcii. Întreaga lume nu va avea decît de câștigat.

R. ȚULESCU

În republica Ghana se acordă o mare atenție dezvoltării învățămîntului. De la proclamarea independenței s-au înființat 2000 școli elementare, peste 300 secundare și câteva școli superioare. În clișeu: studenți de la școala normală a Republicii Ghana

PREZENTE ROMINEȘTI peste hotare

Brazde adînci și uniforme

A trecut puțin de cînd muncitorii și tehnicienii romîni dădeau patriei primele tractoare de fabricație romînească

În primul an de producție statisticile au înregistrat cifra de 786 bucăți, o cifră modestă e adevărat, dar era un început plin de speranțe și totodată de mîndrie pentru poporul nostru condus de partid. După paisprezece ani, în 1962, industria a dat patriei 21 500 de tractoare.

Renumele lor creștea o dată cu numărul. Tractoarele de fabricație romînească au început să fie și exportate în tot mai multe țări din Europa, Asia, Africa, America Latină. În ultimii ani au fost exportate 16 000 tractoare în 36 țări. La tirgurile internaționale, unul din exponatele romînești care a constituit un punct de atracție și de interes a fost tractorul romînesc de tip universal, echipat cu motor Diesel, capabil să execute lucrări agricole și de transport de cele mai diferite feluri în tot timpul anului. Robustețea, linia elegantă, finisajul îngrijit au completat caracteristicile lui.

În decursul anilor, întreprinderea noastră exportatoare de mașini a primit numeroase serisori care confirmă performanțele tractoarelor romînești. O firmă franceză care importă tractoare romînești, afirmă, printre altele, că tractoarele romînești dau satisfacție atît din punct de vedere mecanic, cît și al performanțelor. O firmă din

Republica Arabă Unită a declarat că performanțele tractoarelor romînești sînt excepționale.

Tractoarele romînești și-au dovedit calitățile superioare nu numai în lucrările agricole, ci și în alte domenii destul de grele. Într-o scrisoare, o sesă de comerț din Brazilia scria că tractoarele romînești folosite la defrișarea de păduri au dat rezultate foarte bune.

Am fost de față în Irak la omologarea tractorului romînesc. Specialiștii și reprezentanții oficiali au rămas mulțumiți de rezultatele înregistrate: brazde adînci și uniforme, tractorul suportînd cu ușurință sarcina.

Cu ocazia tirgului internațional de la Salonica din acest an, a fost expus de asemenea, un tractor romînesc care a prezentat mult interes pentru vizitatori. Unii agricultori greci au venit să-l cumpere direct din expoziție.

În 1963 a intrat în producție un nou tip de tractor „Universal 650” de 65 c.p. care a fost prezentat în acest an la tirgurile din Brno, Salonica, Damasc și Zagreb, și unde s-a bucurat de un frumos succes.

Bilanțul acestor ani a demonstrat capacitatea crescîndă a industriei romînești de mașini agricole. Tractoarele de fabricație romînească au început să cucerească un loc de frunte printre tractoarele de construcție similară din întreaga lume.

I. TONCEANU

AGENDA INTERNAȚIONALĂ

● Președintele Indoneziei, Sukarno, a semnat două legi referitoare la statutul viitor al companiilor petroliere străine care operează în Indonezia. Legile adoptate dau dreptul statului de a naționaliza rafinările și rețeaua de desfacere care aparține companiilor petroliere străine. Societățile petroliere străine din Indonezia devin furnizoarele întreprinderilor petroliere de stat indoneziene.

● La primul congres pe întreaga Brazilie al lucrătorilor de la sate a fost înființată confederația națională a muncitorilor agricoli care unește 263 de sindicate oficial înregistrate ale muncitorilor din agricultură din 19 state braziliene și alte 500 de sindicate care luptă pentru legalizarea lor. Confederația națională a muncitorilor agricoli își propune să lupte pentru apărarea drepturilor lucrătorilor din agricultură, înfăptuirea reformei agrare, independența economică a Braziliei etc.

Cei mai oprosîți dintre țărani brazilieni sînt indienii. Ziarul „Oglobo” a scris recent despre un masacru organizat de fermierii albi din ținutul Rondonia împotriva membrilor unui mic trib de indieni, cu scopul de a-i alunga de pe pămînturile ocupate de ei, bogate în zăcăminte minerale. Fermierii i-au vînat pe indieni, trăgînd în ei cu arme automate dintr-un avion și din camioane.

● Un număr de deținuți politici din închisoarea orașului Ahour din vestul Adenului au adresat o scrisoare reprezentanței din Cairo a partidului socialist

din Aden, în care dezvăluie tratamentul inuman la care sînt supuși. Autorii scrisorii orată că atît ei cît și ceilalți deținuți politici au fost răpiți, încă de la 10 decembrie, din locuințele lor și transportați în secret în închisoare, unde sînt torturați și înghesuiți în celule mici și întunecoase.

Arestarea și expulzarea în masă a patrioților din Aden a stîrnit protestul opiniei publice. Guvernul federal a fost nevoit să dispună deschiderea unei anchete în legătură cu arestările în masă operate de autorități după atentatul din 10 decembrie.

● Guvernul ceylonez a anunțat la 1 ianuarie naționalizarea tuturor companiilor petroliere și de asigurări. Companiile de asigurări particulare nu vor mai putea funcționa decît pentru asigurarea executării contractelor încheiate. Această măsură se referă la 41 companii străine și 18 companii locale.

● Iacă o alcătuire imperialistă. Federația Rhodesiei și Nyassalandului și-a încetat existența. Desființarea acestei federații creată cu 10 ani în urmă, reprezintă un important succes al luptei popoarelor africane împotriva dominației coloniale. Ea deschide calea pentru cucerirea independenței teritoriilor care au compus-o.

Organizația engleză „Mișcarea pentru eliberarea coloniilor” a dat publicității o declarație în care salută lichidarea federației Rhodesiei și Nyassalandului, arătînd că soarta acestei federații o pot avea și alte uniuni create în pofida voinței popoarelor din aceste teritorii, ca Federația Arabiei de sud și Federația Malayeziei.

SATIRĂ ȘI UMOR

Nereparindu-și gardurile, Dumitru Manea, Mihai Manea și Dumitru Vasile din comuna Șotînga-Tirgoviște, își lasă păsările în curtea căminului cultural pe care o transformă în poată!

Vulpea: — Tovarășe director, aș vrea să vă țin locul câteva zile...
Desen de T. PALL

„MULGĂTOARELE“

Stau vacile alinate
În grajdul luminos și mare
Le-admir: frumoase și roșcate
Cu uger zdravăn fiecare.

Și iată niște „mulgătoare“
Cum, nemișcate și în șir
Fără de mint, fără picioare,
La uger s-au băgat pe... fir!

Ce curățenie domnește
Aicea! Pic de murdărie
De caunți nu se întilnește.
Socoți că ești la farmacie!

O fată-mi spune: — Nu știi?
Te lămuresc eu cu plăcere:
Noi mulgem vacile cu cai...
Da, la curent... cu cai putere!

TITI GHEORGHIU

ELECTRO-CATRENE

Lunii

Îți doresc cu infocare
Tot mai multe „ajutoare“
Animate-n stilpi, prin sate
Proaspăt electrificate.

Lămpii de gaz

Clădindu-ți virsta-naintată,
Eu totuși vreau de astă dată
Ca să te văd și-n satul meu
Ajunsă... piesă de muzeu.

IGOR BLOCK

IARNA LA CĂMIN

La Potlogi (raionul Titu)
Fulgii și-au pornit cernutu
Și-a intrat pe inserat
Baba Dochia în sat.
Văzind ulița pustie,
Baba-și zise cu minie:
— Va să zică, dumnealor
Să mă-ntîmpine nu vor!
Ia să bat la o porțiță...
Îi răspunse-o copiliță:
— Mama-i la cămin... — Dar tata?
— Tot acolo, i-a spus fata,
Pregătesc o nouă piesă...
Căutînd altă adresă,
Iarna și-a pus traista-n spate
Și-a pornit-o mai departe.
Cioc, cioc! — Unde-i nea Marin?
— Nu-i acasă, i la cămin,
Azi repetă la brigadă! —
Îi răspunse din ogradă
Un zgîmboi... — Dar Tudorel?
— Tot acolo e și el!
Întrebînd pe lei, colea,
N-a găsit pe nimenea
Și atunci a murmurat:
„Precum văd, întregul sat
La cămin e de găsit...
Hai acolo!“ Și-a pornit
Spre clădirea spațioasă
Și frumoasă.
Unde-artiștii amatori
Se adună deseori
Și-unde săptămîna toată
Munca merge necurmată.
Iarna s-a oprit în prag
Și privînd la toți cu drag,
Fără alte laude
A-nceput s-aplaude
Strigînd pe nerăsuflăte:
— Bis, pentru activitate!...

ION RUȘ

ÎNVĂTÎND

PRESENTATORUL I:
— Tovarăși, ați aflat ce foloase ne-au
adus caprele la recoltarea trifoiului?
PRESENTATORUL II:
— Caprele?
PRESENTATORUL III:
— Te pomenești că le-ai mulș!
PRESENTATORUL I:
— Cam așa ceva.
PRESENTATORUL II:
— Păi cum?
PRESENTATORUL I:
— S-a calculat că prin uscarea trifoiului
pe pămînt, se pierd cam 7-8 la sută din
unitățile nutritive, 4 la sută din albumina
digestibilă și aproape în întregime săruri-
le minerale, vitaminele, aroma și culoarea.
Așezînd însă trifoiul pe capre imediat după
svîntare, aceste pierderi se înlătură. La în-
treaga noastră suprafață cultivată cu tri-
foi și lucernă, rezultă o economie de peste
50 000 de unități nutritive, din care putem
întreține 100 de vaci pe timp de 60 de zile.
PRESENTATORUL III:
— Bine, dar cum rămîne cu... mulșul ca-
prelor de lemn?
PRESENTATORUL I:
— E limpede: caprele ne-au ajutat să
obținem lapte... sub forma de vitamine și
unități nutritive!
(Din programul brigăzii artistice de
agitație a căminului cultural din co-
muna Homorod, regiunea Brașov)

IN PATRU RINDURI

În comuna Ceica-Oradea, becurile
de pe ulițe rămîn uneori aprinse și
ziua.
Treaba, înțeleg cum vine:
Lasă becu-aprins pe stradă
Ziua toată, să se vadă
Neglijența... și mai bine!

DIMITRIE BĂLAN

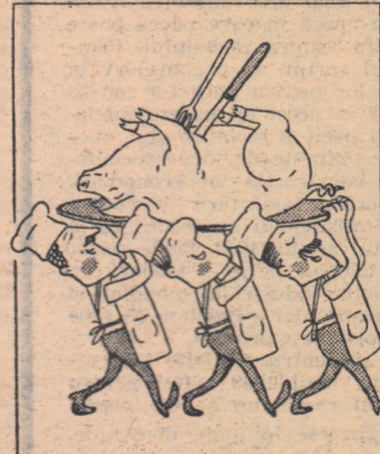
Gheorghe Șerban, președintele sfa-
tului popular din comuna Bordei-
Verde, raionul Făurei, își completea-
ză studiile fiind în aceeași clasă cu
fiica sa
Deși de generații diferite,
Ei note bune au în mod egal,
Doar c-ale fetii-s de la zi primite,
Iar ale tatii sint... de la seral.

VALERIU GORUNESCU

Unei crescătoare de păsări
Între pui, cit ești de mică,
Observîndu-te, mi-e frică:
Prea ades în jurul tău
Văd și-un uliu... de flăcău!

Unei lequimicultoare frunțase
Ne e grădina (și nu-i zvon)
Cea mai frumoasă din raion.
Eu totuși am părerea mea:
Nu e grădina... cum e ea.

AUREL IORDACHE

FARĂ CUVINTE
Desen de S. ALEXANDRESCU

DIN CARNETUL ȘOFERULUI TILICA

Nr. XVI

UN EROU DIN SATUL NOSTRU

Fiecare sat s-ar mindri cu fapta lui
Moș Pirvu Borozan. Moș Pirvu se
trezi pe la patru dinaintea zorilor,
așa cum sint bătrîni care au somn
mai puțin. Se căută de țigări dar nu
găsi nici o „Mărășească“... Cu lînd
privi spre prăvălioara sătească de
peste drum, zicîndu-și în gînd: „Pină
te deschizi tu, voi răbda de țigări“.
Dar la prăvălioară zări deodată o
geană de lumină... Apoi, lumina dis-
păru... Apăru iar!...

— Ce-o fi? tresări moș Pirvu. Asta
nu-i a bună!... Știa că vinzătorul,
care locuia peste deal, vine de obicei
pe la ora 8. Atunci, cine putea fi înă-
untru?

Moș Pirvu trase o fugă pină peste

drum. Localul prăvălioarei era izolat.
Se afla pe latura dinspre riu a unui
mare loc viran, între luncă și clădiri-
le încă neterminate ale cooperativei,
dispensarului și căminului cultural.
Moș Pirvu văzu imediat că ușa pră-
vălioarei fusese forțată. „Nu-i lucru
curat! Ne pradă cineva băcănia. Cîți
or fi?... Eu mi-s bătrîn și nu mă pot
lupta cu ei! Dar le vin eu de hac...“
Și Moș Pirvu își făcu planul pe dată.
Leză zdravăn belciugele de la ușă cu
un capăt de sîrmă groasă și apoi în-
cepu să facă larmă:

— Aranjați-vă aicea, doi! La ușa
din spate alți doi... Nici o mișcare!
Stați gata cu topoarele! Cum apar,
le dați la cap! Dacă încearcă să fugă,
îi luăm la ochi cu armele... Ca pe ie-
puri!...

Și Moș Pirvu vorbea singur, schim-
bindu-și vocea în fel și chip. Acum
imita glasul unei femei:

— Să-l trimit și pe bărbatu-meu?

— Să vină, răspundea Moș Pirvu,
de data asta cu glas de bărbat supă-
rat și hotărît.

— Măi Ioane, nu te juca acum cu
pușca! E încărcată!...

Moșul înconjură prăvălioara, schim-
bindu-și glasul bătînd cu pumnii sau
cu piciorul cînd la ușa din față cînd
la cea din spate. fără să țină seama
de ger și de zăpadă. În ajutorul său,
veni Costică dulăul de acasă, care se
slobozise din lant. Moș Pirvu îl legă
mai întîi la ușa din spate:

— Lăsați ciinii aici!

Pentru a fi mai convingător, îl tra-

se pe Costică de coadă, silindu-l să
latre de durere. Apoi îl mută cu fu-
nia, legîndu-l de un nuc de lingă fe-
restrele din stînga clădirii.

— Aici încă un ciine!

Costică începu să latre furios, în-
țelegînd parcă jocul bătrînului care
alerga într-una în jurul prăvălioarei.

Așa l-au găsit cei din pază și oa-
menii după vreo jumătate de oră,
cînd, în drum spre gară, tocmai tre-
ceam și eu pe acolo cu autocamionul.

Cei doi hoți care încercaseră să
prade prăvălioara au fost prinși și le-
gați cobză. Abia atunci și-au dat ei
seama de stratagema lui Moș Pirvu,
iar bătrînul nu se sîii să le spună:

— Ei iată, numai eu și cu Costică
v-am prins!

Privînd la pirtia făcută de picioare-
le lui Moș Pirvu, cei doi hoți scriș-
niră neputincioși din dinți.

Oamenii veniți acolo îi strîngeau
mîinile lui Moș Pirvu. El spuse cu
modestie:

— Ei, ce atîta laudă! Oricare din-
tre voi ar fi făcut la fel, ca să curețe
pădurea de uscăturile astea două...
Oare nu-i așa?

Apoi se adresă gestionarului, venit
și el acolo într-un suflet:

— Poftim bani și dă-mi un pachet
de „Mărășești“. Nu de alta, dar mă
turuie baba că-i gata ceaiul, și eu nu
întîrzii niciodată!

TILICĂ
pt. conf. NICOLAE TĂUTU